

Legyél te is milliomos?

avagy

A függetlenség mítosza

Gondolatok a pénzről és a szabadságról

Írta:
Hoffman József

Kedves olvasó!

Lehet, hogy ez nem lesz egy népszerű írás. Céloom nem a szépítés, hanem az igazság kimondása úgy, ahogy van. Úgy érzem igencsak szükség volt már egy ilyen írásra a pénzzel kapcsolatban, különösen a hálózatépítők számára.

Fontos!

Ebben a tanulmányban nem egyes üzleti módszerek etikusságával foglalkozom, hanem a pénz és szabadság utáni vággyal általában.

(Csaknem) mindenki úgy beszél ma a pénzről és az általa megszerezhetőnek vélt jólétről, mint az egyedül értelmes életcélról. Aki hálózatépítésbe kezd, annak számára úgy tűnik, az egyetlen dolog, amire vágyhat, az a meggazdagodás.

A cégek változnak, a módszerek változnak, de **úgy tűnik, akármibe is fogsz, az egyetlen lehetőség, amelyhez a létrádat támaszthatod, az a siker, a szabadság, a meggazdagodás, végső soron a boldogság megszerzésének vágya.**

A jelszavak mindenhol hasonlóak: Legyél szabad! Ne szolgálj másoknak! Legyél a magad ura! Valósítsd meg önmagad! Te is megérdemled, hogy sikeres legyél!

Valóban? Ez a cél *bárm*i áron?

A szabadság, vagyis a teljes önrendelkezés vágya, amikor senki nem szólhat bele abba, hogy mit csinálok, az ember legmélyebb és legősibb vágya. Senki ne szóljon bele az életembe!

Én akarom eldönteni, hogy mikor mit csinálok!

Önkéntes (rab)szolgaság

A világ, amelyben élünk, természetesen ismeri ezt a sóvárgásunkat. Idézet Schlingloff Sándor - A „szabadság” rabszolgái c. kiáltványából*:

„A világ tudta, hogy szabadságra vágyunk, hát üzletet kínált nekünk. Szabadságot ígért, de cserébe elkérte a munkánkat, a teljesítményünket, az időnket, és még többet is... A világ megszabta a feltételeit, és mi elfogadtuk azokat.

Azt mondta, hogy ha szolgáljuk őt néhány évig, akkor szabadok leszünk! Azt mondta, hogy ha behúzzunk, hamarabb szabadok lehetünk! Azt mondta, hogy csak még egy kis erőfeszítés, és elérjük, amit szeretnénk.

* <http://www.profitkepzo.hu>

Te elérted?

A baj az, hogy a világnak igazából nem érdeke szabadon engedni bennünket! Szüksége van a munkánkra, szüksége van a rabszolgáira, szüksége van rád! Nem szívesen engedne el... Így hát azt mondja, hogy „Már nincs sok hátra! Még egy kis erőfeszítés, még egy kis igyekezet, és SZABAD leszel!”

Ezt mondja egészen addig, amíg elhisszük, aztán egyszer csak változtat a hangján, és azt mondja: „Sohasem leszel szabad, te kis féreg! Elszúrtad, tehetetlen vagy, sohasem viszed semmire, úgyhogy takarodj vissza dolgozni és örülj, hogy esténként még nézheted a tévédet!”

Ismered ezt a hangot? Hallottad már?

A világ hazudik!

A világ azt mondja, amit Neked hallanod kell ahhoz, hogy megmaradj az „önkéntes” rabszolgájának!

A világ azt mondja, amit Neked hallanod kell ahhoz, hogy ne tegyél fel kérdéseket, hogy naiv reménnyel, vagy csendes elkeseredéssel, de szaladj tovább a mókuserékben.

A legtöbben a saját magunk által választott, de legalábbis csendes beletörődéssel elfogadott rendszer foglyai vagyunk. Semmivel sem szabadabbak, mint az őseink, akik arccal a sárban éltek, és csizma taposott a nyakukon. A mi nyakunkon nem tapos csizma, nincs is rá szükség. Mi önként hajtjuk a nyakunkat az igába, sőt...

Mi vagyunk azok, akik a szabadság vak reményében nemcsak életben tartjuk, de védelmezzük is azt a rendszert, amely csillogó ígéretekkel, felszínesebb szórakoztatással és demagóg felkiáltásokkal semmi egyéb nem tesz, mint rabszolgasorba hajt minket.

Hát nem vetted észre?

Kemény beszéd?

Igen, azt gondolom elsősre talán még felháborító is lehet. Sok ember világnézetének alapjait rengetheti meg.

Mindazonáltal ki találhatna ki ennél ravaszabb és zseniálisabb módszert az emberek még több munkára ösztönzésénél? Ma már nem lehet az embereket éjtnappallá téve dolgoztatni. Kivéve, ha önként csinálják.

A korszellem kialakította a megfelelő húzóerőt ehhez a modern rabszolgasághoz: csak akkor vagy valaki, ha pénzed, „neved”, hatalmad van, egyszóval sikeres vagy.

Ez után a mézesmadzag után áhítozik mindenki, és minden tőle telhetőt meg is tesz érte.

Sajnos szabadságvágy mindenképpen frusztrációt okoz: azok számára, akik beszállnak a játékba azért, mert valójában sohasem érhető el; akik pedig nem, azoknál azért, mert a sikertelenség, az alacsonyabb rendűség érzetét kelti bennük.

A frusztráció tulajdonképpen nem más, mint a hamis elvárásokból fakadó csalódás. Nem mi vagyunk erőtlenek, hanem olyasmi után futunk, ami nem érhető el.

A frusztráció aztán idővel keserűséggé változik, amikor a lélek megkeményedik, feladja a reménytelen harcot. Úgy érzi, hogy olyan labirintusba keveredett, amelyből nincs kiút. Destruktívvá, azaz rombolóvá válik mint önmaga, mint környezete számára és egyben visszautasít minden segítő szándékot.

Függetlenség: egy hamis illúzió

Függetlenség. Szabadság. Gondtalan élet. Ezek után áhítozik mindenki. Van, aki beleadja magát a küzdelembe, és a maga erejéből kívánja elérni. A többség csak lottózik, vagy némán, de gyakrabban panaszkodva várja sorsa jobbra fordulását. Mindezt azért, mert a világ elhitette vele, hogy **ezeket kell akarnia**.

A függetlenség egy hamis illúzió. **Azért nem érhető el, mert valójában nem is létezik.** Az ember függőségre lett teremtve. Úgy lett megalkotva, hogy függenie kell valakitől, vagy valamitől. Ez a körülmény része az ember képletének, és aki ezzel nem számol, aki ezt nem veszi bele a számításba, az szükségképpen hamis eredményre jut.

Az igazi kérdés az lehet, hogy *kitől* akarunk függeni. Ebben ugyanis szabad választásunk van. Erre még hamarosan visszatérek.

Vegyünk példát a hegymászóról. Vajon mi segít neki jobban: ha biztosan függ az őt megtartó kötélen, vagy ha elvágja azt, ezáltal „függetlenné” téve magát? Azt hiszem nem tévedünk nagyot, ha azt állítjuk, hogy a hegymászonak lételeme a jó erős kötélen, amely biztosan kapcsolódik egy szilárd sziklatömbhöz. Ha megszűnik a függés, bármikor bekövetkezik a zuhanás. Zuhanás a mélybe, az ismeretlenbe.

„Micsoda? Azt akarod mondani, hogyha parancsolnak nekem, az jó? Meg kellene engednem, hogy mások beleszóljanak az életembe?” - kérdezhetnétek.

Valójában nincs választási lehetőség. Mindenképpen szolgálni fogsz valakit. A

kérdés, hogy tudatosan teszed-e ezt, vagy észrevétlenül elhítetve. Ha azt gondolod, hogy elegendő (elegendő?) pénzzel meg tudod váltani a szabadságodat, a fenti csapdába kerülsz, és a „szabadság” szolgája vagy, és máris szolgálatsz valakit.

Ha már a rabszolgaságnál tartunk: hogyan nyerhette vissza egykor egy rabszolga a szabadságát? Két lehetőség adódott erre:

- a gazdája felszabadította,
- egy erősebb úr legyőzte a gazdáját, és ő adott neki szabadságot.

A saját erejéből egy rabszolga sem lehetett szabad! Az önmegváltás útja ma sem működik! Főképp, hogy a „gazdának” esze ágában sincs elengedni téged! Lehet, hogy a karámon belül nagyobb mozgásteret kapsz, és a kerítésed nem a Balatonnál lesz, hanem a Bahamákon, de a karámból akkor sem engednek ki.

Minden rossz gyökere tehát a pénz?

Mint mondunk tehát? Az anyagi javak, a pénz, a jólét kívánása felesleges, sőt rossz? Élünk inkább aszketizmusban? Tagadjunk meg minden kívánságot magunkban?

Nem, korántsem erről van szó!

A pénzhez való hozzáállásban két szélsőséges nézet figyelhető meg.

Az *első*, amit a mai korszellem javasol: élvezd az életet ahogy csak tudod, szerezz meg minden elérhető kényelmet és örömet adó dolgot, hiszen mindez „jár neked”.

A *másik*, hogy tagadj meg minden testi kívánságot magadban, és törekedj a belső békére önmagaddal és külsőre a világgal.

Érdekes, mennyire nem új keletű felfogások ezek, hiszen már ókori görögöknél és ez volt a két legjelentősebb filozófiai irányzat. (Az epikureusok és a sztoikusok). Manapság főleg a nyugatra jövő keleti vallásokban (pl. Buddhizmus, Krisna-tudat) figyelhető meg az utóbbi irányzat.

Van egy harmadik, köztes megoldás, amelyet követve úgy tehetünk szert a megélhetésünkhöz szükséges jövedelmekre, hogy közben nem válunk a pénz hajszolásának rabjává. Ezt az utat egy látszólag az üzleti élettől teljesen idegen helyen, a Bibliában találtam meg. Lehetnek, akiknek ismerős lehet az alcímben idézett mondat. Ami azonban csak egy része a teljes gondolatnak, amely így hangzik:

„Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltávolodtak a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.”¹

Ezt az intést Pál apostol intézte tanítványának Timóteusnak, de azt hiszem, minden emberre érvényes. **Nem a pénz rossz önmagában, hanem annak szerelme!** Amikor az anyagi dolgokat tesszük életünk mércéjévé, mindent annak rendelünk alá.

Ha már a Bibliánál vagyunk, hadd idézzek még egy történetet, amelyet Jézus Sátán általi megkísértéseként ismerünk. Három kísértést jegyez fel Máté evangéliuma, melyek nagyjából lefedik azokat a területeket, amelyeken mi is megpróbáltatunk. Ezek közül az utolsó így hangzik:

¹ 1Timóteus 6:10

*Majd magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, és ezt mondta neki: "Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem."*²

Vajon nem ugyanezt ígéri most nekünk a világ, amikor mesés tengerpartokat, luxusautókat, álomházakat, és minden gazdagságot villant fel nekünk erőfeszítéseinkért cserébe? Mindez a tiéd lehet, **ha leborulva imádsz engem!** Nem a szó fizikai értelmében borulunk le előtte természetesen, hanem értékrendünkben, fő motivációnkban tesszük első helyre az anyagi javak birtoklását.

Hallgassuk meg Jézus válaszát, amellyel elhárította ezt a kísértést:

*Ekkor így szólt hozzá Jézus: „Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”*³

Érdekes, hogy Jézus nem azzal hárította el a támadást, hogy „Távozz tőlem Sátán, mert én nem szolgállok téged”, hanem „Az Urat, a te Istenedet imádd, és **csak neki szolgálj!**” Ez is alátámasztja azt a korábbi felvetésünket, hogy az ember mindenképpen szolgál valakit. Maga döntheti el azonban, hogy kit. A pénzzel kapcsolatban Jézus ezt még konkrétan is kifejti később:

*Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.*⁴

Azt hiszem, az itt is világosan kitűnik, hogy az a lehetőség fel sem merül, hogy nem szolgálj senkinek. Valakinek fogsz, akár tudatosan, akár nem. Talán meghökkentőek, esetleg akár megbotránkoztatóak is lehetnek ezek a szavak azok számára, akik nem hisznek (vagy még sohasem gondolkodtak el rajta) Isten létezésében.

Ha megengedsz még néhány gondolatot ezzel kapcsolatban, akkor talán sikerül megvilágítanom, miért került ez a spirituális téma egy üzleti anyagba.

Fontos tisztában lenni vele, hogy akár hiszel Isten, Jézus Krisztus létezésében, a Biblia igazágaiban, akár nem, a valóság tényei ettől függetlenül léteznek. Isten, konkrétan Jézus Krisztus léte, még inkább mibenléte kérdésének taglalása már 2000 éve tart, e helyütt értelmetlen volna ebbe belemenni. Amit fontos tudni, hogy Isten létezése tudományos módszerekkel nem bizonyítható be. Így aki ilyesmire vár, sohasem kapja meg. Azonban az is igaz, hogy **Isten léte viszont tudományosan nem is cáfolható!** A tudomány vizsgálati módszerei alapján épp annyira létezhet, mint amennyire nem. A tudomány egyszerűen nem alkalmas ennek eldöntésére.*

Ha összevetjük a Biblia kijelentéseit a világban végbemenő folyamatokkal, akkor azt kell látnunk, hogy nagyon jó leírásukat adják.

Tapasztaljuk, hogy a mai kor embere sokkal rosszabb lelkiállapotban van, mint elődei. Rengeteg a levert, depressziós, kiábrándult, lelkileg beteg ember. A világ ezt még több pszichológussal, újabb és újabb módszerekkel próbálja kezelni, összességében eredménytelenül. Ugyanis a probléma

2 Máté 4:8-9

3 Máté 4:10

4 Máté 6:24

* Talán nem eléggé közismert, de a fizikai törvények (mozgás, fény stb.) sem bizonyíthatók be, hanem annyit mondhat ki, hogy minden eddig megismert esetben érvényesek, vagyis *eddig* még nem sikerült cáfolni őket.

gyökerével, hogy rossz urat szolgálunk, nem foglalkozik.

A Biblia kijelenti, hogy e világ ura jelenleg a Sátán, aki már ítélet alatt van, de a hatalma még nem vétetett el tőle. Akármilyen hihetetlennek tűnik is ez sokak számára, ha ezt megértjük, akkor világossá válik sok történés természetete a világban. A Sátán célja az, hogy őt szolgáljuk. Ő ismeri az emberiséget jól, tudja, hogy valakit szolgálni fogunk, megy így lettünk alkotva. Azt akarja, hogy ez ő legyünk, ne Isten. Annál okosabb, hogy erre nyíltan felszólítson, mert erre kevesen lennének vevők. Helyette kihasználja a szabadság, az önállóság utáni benső vágyunkat. Ezt tette már az Édenkertben is, amikor Évát azzal kísértette meg, hogy „*olyanok lesztek, mint az Isten*”, vagyis *függetlenek*. El is veszítette az ember a kapcsolatát akkor Istennel, ami máig minden problémájának kiváltó oka. Független azonban nem lett, hanem most az ördög az, akitől függ, aki igyekszik elhíttetni.

A világnak (azaz a Sátánnak) azonban nincs teljhatalma az ember felett, mert Isten szabad akarattal teremtett minket. Bármikor dönthetünk úgy, hogy fogjuk a létránkat, és áttámasztjuk Istenhez, és az Ő kőszikláján függünk inkább.

A kérdés az, hogy kit jobb szolgálni: aki sok demagóg ígérettel be akar csapni, de végső soron a bukásunkat akarja, vagy aki szeret, és szeretetéből kifolyólag megenged próbákat, nehézségeket a jövőbeni jutalmaink érdekében? Olvassuk el:

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terem könnyű."⁵

Ha a pénzt, a vagyont tesszük az első helyre életünkben, akkor olyan terhet veszünk a nyakunkba, mely tönkretesz minket. A szabadság képében olyasmi után után szaladunk, amit sohase érhetünk el.

Ha a pénzt nem a *helyén* kezeljük- vagyis **célként**, nem pedig **eszközként** tekintünk rá -, akkor könnyen olyanokká válunk, mint a verseny-agarak, akik előtt a műnyulat húzzák, melyet azok sohasem érhetnek el.

A keresztyénséget sokan csupa tiltásból és lehetetlen szabályból álló túlhaladott hiedelemvilágnak tartják. Mi sem áll távolabb az igazságtól! Ezt a „hazugság atyja”, azaz e világ fejedelme a Sátán akarja elhíttetni az emberekkel. Nincs nagyon nehéz dolga, csak ki kell használnia az ember bűnös természetének sajátosságait. Az emberek ugyanis **akarják** ezt hinni. Ez kell a képzelt függetlenségükhöz, mely büszkeségükből fakad. Sajnos a vallások csak erősítik ezt a képet. Pedig a vallás szintén csak egy emberi intézmény, és semmi köze az

5 Máté 11:28-30

Istennel való valódi kapcsolathoz. Szintén sajnos az emberek többsége ezt sem tudja. Összetévesztik a valódi keresztyén hitet a különböző vallási szertartásokkal és külsőségekkel.

Azt hiszem, mindenki halott már a *tizedről*. Igen, arról a rendelkezésről van szó, amelyben Isten azt mondja, hogy adjuk oda neki jövedelmünk 10%-át. Istennek azonban természetesen nincs szüksége a pénzünkre, hiszen minden létező dolog az övé. Ez inkább egy biztonsági intézkedés, amely meggátolja, hogy a pénz váljon az egyes számú szereplővé életünkben. Azzal, hogy önként lemondunk egy részéről, biztosítja, hogy nem kerülünk az uralma alá. Igazából tehát nem az a fontos, hogy hová kerül ez a pénz, hanem sokkal inkább az, hogy képesek vagyunk lemondani róla.

Gazdagság minden áron?

Akik meg akarnak minden áron gazdagodni, azok számára szinte kötelező olvasmány a Salamon király által írt Prédikátor könyve. Néhány rövid részlet:

Felette nagy hiábavalóság, azt mondja a prédikátor; felette nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság! Micsoda haszna van az embernek minden ő munkájában, mellyel munkálkodik a nap alatt?⁶

Gyűjték magamnak ezüstöt és aranyat is, és királyok drágaságait és tartományokat ... És nagyvá lelek és megnevekedem mindazok felett, a kik előttem voltak Jeruzsálemben; az én bölcsességem is helyén volt. Valamit kívánnak vala az én szemeim: meg nem fogtam azoktól, meg sem tartóztattam az én szívemet semmi vigasságtól, hanem az én szívem örvendezett minden én munkámmal gyűjtött jókban; mivelhogy ez volt az én részem minden én munkáimból. És tekintek minden dolgaimra, melyeket cselekedtek vala az én kezeim, és az én munkámra, mit fáradsággal végeztem vala; és ímé, az mind hiábavalóság és a léleknek gyötrelme, és nincsen annak semmi haszna a nap alatt!⁷

Salamon kora leggazdagabb, legnagyobb hatalmú és egyben legbölcsebb embere is volt. Isten adta meg neki mindezeket. Vajon miért?

Úgy tűnik azért, hogy példázata legyen annak, amire végül Salamon is rájött: mindezek végeredményben hiábavaló dolgok. Ha pusztán ezekhez kötjük életünket, sohasem leszünk megelégedettek. Pénzünk lehet, hogy lesz, megvehetjük, amire vágyunk, de végül rájövünk, hogy mindezek nem elégítenek ki minket.

Jézus ezt mondta még erről:

*„Vigyázzatok, és őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert **ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg.**”⁸*

Egy példázatot is adott erről:

Aztán példázatot mondott nekik: "Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje, ekkor így gondolkozott magában: Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet. Majd így szólt: Ezt teszem: lebontom a csúreimet, nagyobbakat építek, oda takarítom be minden gabonámat és javamat, és ezt mondom a lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok évre

6 Prédikátor könyve 1:2-3

7 u.o. 2:8-11

8 Lukács ev. 12:15

*félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál! Isten azonban azt mondta neki: **Bolond, még ez éjjel elkérik tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?** Így jár az, aki magának gyűjt, és nem Isten szerint gazdag.”⁹*

Mostanában többször találkoztam olyan sikeres hálózatépítővel, akik elképesztő eredményeket és jövedelmeket értek el cégüknél. Mesés utazásokra vitte el őket az anyavállalat, luxusautókkal jártak stb. Mégis, mindez nem elégítette ki őket, hanem újabb cégekben vágyakoztak még több után („lebontom a csúreimet, nagyobbakat építek”). Úgy tűnik, étvágyuk feneketlen.

*Akik pedig meg **akarnak** gazdagodni, kísértésbe meg csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik.*¹⁰

Nem a gazdagság, a jólét probléma azonban önmagában, hanem a hozzájuk való viszonyulás. Amikor valaki mindenképpen meg **akar** gazdagodni, amikor csak az forog a szemei előtt. Nézzük meg tehát, hogyan lehet helyesen viszonyulni a pénzhez.

A pénzkérdés helyesen értelmezve

mottó: *Jobb egy marokra valót szerezni nyugodtan, mint két marokra valót hajszoltan és hasztalan erőlködéssel. (Prédikátor 4:6)*

Tedd a dolgod

Isten az embert arra teremtette, hogy dolgozzék: *És fogta az Úristen az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze.*¹¹

A Biblia tehát nem a tétlenségre, a lustaságra szólít fel, sőt: *„ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék”!*¹² Hangsúlyozom ismét: a pénz **szereleme** okozza a problémát, nem a pénz maga! Néha előfordul, hogy helytelenül értelmezve a semmittevés alátámasztására használják fel ezt az intést.

Előfordul, hogy valaki ugyan akarna dolgozni, de nem tud, mert például nincs munkája, vagy az egészségi állapota miatt nem képes rá. Számukra sem megengedett azonban a tétlenség, a „munka” ekkor azt jelenti, hogy szabadidejükben szerezzenek bölcsességet, tehát tanuljanak. (A Bibliából először, de kitanulhatnak más foglalkozást is.)

*Nem szánt ősszel a rest, de ha majd aratni akar, nem lesz mit.*¹³
*Elmentem a lusta ember földje mellett, és az esztelen ember szőlője mellett, és láttam, hogy egészen fölverte a gaz, színét elfedte a gyom, és kőkerítése összedőlt. Amikor ezt láttam, elgondolkoztam, elnéztem, és ezt az okulást szereztem: Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés: így tör rád a szegénység, mint az útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember.*¹⁴
amit vet az ember, azt fogja aratni is!¹⁵

9 u. o. 12:16-21

10 1Timóteus 6:9

11 1 Mózes 2:15

12 2.Thesszalonika levél 3:10

13 Példabeszédek könyve 20:4

14 u.o. 24:30-34

15 Galata levél 6:7

A Biblia sehol sem mondja, hogy legyél szerzetes vagy remete, és vonulj el a világtól magadban elmélkedve. Sőt, kifejezetten arra utasította az embert, hogy dolgoznia kell.

Sőt, a lustaság megöl: „*A restet megöli vágyakozása, mert nem akar dolgozni kezével*”¹⁶

Ne csüggedj amiatt, ha a te munkád nem bír megfelelő társadalmi presztízzsel. A világ hajlamos többre tartani az agysebészt, a vezérigazgatót, mint a hölgyet, aki a WC-t takarítja. Nem így van ez azonban Isten szemében! Az Ő számára mindenki egyformán fontos. Sőt, ha a takarítónő megtér, együtt fogja megítélni a meg nem tért agysebészt Jézussal, az ítélet napján!

Nem azok vagyunk, amit csinálunk, hanem akinek Isten tart minket! Ő pedig olyan magasra értékelt bennünket, hogy Fiát, Jézus Krisztust feláldozta értünk! Ezt ne feledd!

Tisztességesen dolgozz

*Könnyen szerzett vagyon elfogy, de aki keze munkájával gyűjt, az gyarapodik.*¹⁷

Ne keresd a gyors, de kétes hátterű és értékű pénzszerzési lehetőségeket. Befektetéseidnél – akár pénzedről, akár munkádról van szó – alaposan járj utána, hogy az milyen célokat támogat. Ha egy befektetésnél nincs biztosítékkod rá, hogy azt nem használják a te erkölcsi mércédnek ellentétes célokra, akkor a nagy hozam miatt sem szabad odaadnod a pénzed. Ha csak a profit számít neked, és nincsenek erkölcsi mértékeid, akkor azt gondolom, már eleve nagy bajban vagy. Feltétlenül olvasd el ennek az írásnak végét is! Nemcsak a kétkezi – fizikai – munka helyes kizárólagosan, inkább azt jelenti ez, hogy amit végzel, az valóban munka legyen, ne ügyeskedés.

Ne rendelj mindent alá a munkának

*Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradtsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.*¹⁸

Ide kapcsolódik a „keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind (étel, ital, ruha stb.) ráadásul megadatnak nektek.”¹⁹ Dolgozni tehát kell, nincsen ingyen ebéd. Isten megáldja a magad és családod fenntartására végzett munkádat, **ha** van mit megáldania. Még ha nem is vagy hívő (életének többkevesebb részében senki sem az), az Úr minden ember számára biztosítja a feltételeket, hogy megéljen. * Isten az „*aki az őszi és a tavaszi esőt megadja a maga idejében, és biztosítja az aratásra rendelt heteket*”.²⁰ Talán bele sem gondolnak sokan, de Istennek köszönhetik, hogy egyáltalán levegőt vehetnek, hogy süt a nap, és hogy ők léteznek egyáltalán. Jézus Krisztus az, „*aki a ki hatalma szavával fenntartja a mindenséget*”²¹ Azért létezik, ami létezik, mert Isten most akarja, hogy létezzon.

16 Példabeszédek 21:25

17 Példabeszédek 13:11

18 Zsoltárok 127:2

19 Máté 6:33

* Most nem mennék bele az éhínségekbe és egyéb nyomorúságokba. Ezeknek is megvan az oka, de e helyt most nem szeretnék ezek taglalásával mellékvágányra terelődni.

20 Jeremiás 5:24

21 Zsidókhöz írt levél 1:3kk

Kerüld a „szomszéd fúje mindig zöldebb” szindrómát

Az irigység nem használ a léleknek. A más sikere, javai utáni vágyakozás megmérgezi az ember életét.

Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák-e ezeket? Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, de nem tudtok célt érni, harcoltok és viszálykodtok. Mégsem kapjátok meg azért, mert nem kéritek. Vagy ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezeteitekre akarjátok azt eltékozolni.²²

Végezd a dolgodat inkább alázatosan, semmit nem törődve azzal, hogy másoknak milyen eredményei, jövedelme stb. van.

Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?²³

Eme utolsó ígerész össze is foglalja mindazt, amiről eddig szó volt. Mi haszna ugyanis a sok pénznek, gazdagságnak, hatalomnak, hírnévnek, élvezeteknek, ha rámeleg azokra ez ember élete? Nemcsak abban a tekintetben, amit látunk sok híres és gazdag ember életében, hogy alkoholizmusba, kábítószer-évezetbe torkollanak (habár ez is elég elrettentő), hanem ennél sokkal súlyosabb mértékben. Kivételesen had ismételjem meg: **„Bolond, még ez éjjel elkérlek tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?”²⁴**

Mások segítése

Végezetül egy hamis illúziót szeretnék eloszlatni, habár ez biztosan sokak számára fájdalmas lesz. Sok hálózatépítőtől hallom, hogy az ő egyik legfontosabb motivációja az üzletépítésben, hogy *segítsen* másokon. Segítsen mások egészségén a termékekkel (leginkább táplálékkiegészítőket forgalmazók esetén), segítsen jobb anyagi helyzetbe kerülni, segítsen a személyiségfejlődés által jobb emberré válni.

Igen, tulajdonképpen lehet segíteni az embereken ezeken a területeken, ez kétségtelen tény. A baj azonban az, hogy az emberek igazi problémája nem az egészségi állapotuk, nem az anyagi helyzetük, és még csak nem is személyiségük tökéletlen volta. Az ezekben való segítség olyan, mint egy szomjazónak meleg ruhát adni. **Arra is szüksége lehet, de az elsődleges problémáján nem segít. Kabátban fog szomjan halni. A jó a tökéletes legnagyobb ellensége.**

Az igazi probléma ugyanis az ember bűnös természetéből fakad, amely születésétől fogva jellemzi. Isten megalkotta az embert, az ember azonban fellázadt ellene. A lázadás lényege, hogy már az első emberpár olyan akart lenni, mint Isten, és ez a vágy azóta is jellemzi az embert. A bűn alatt nem csak a „köztörvényes” bűnöket értjük, hanem amikor ellentmondunk Istennek. Ilyen formán pedig mindnyájan vétkezünk.

Ebben a dolgozatban már eddig is előtérbe kerültek a bibliai igazságok, és elengedhetetlennek tartom, hogy az Írás legfontosabb üzenetéről is értesülj. Kérlek tedd félre egy percre, ha van bármi előítéleted a Bibliával kapcsolatban. **Életbe vágó fontosságú információkat szeretnék megosztani veled.**

²² Jakab levele 4:1-3

²³ Márk ev. 8:36

Nekem is voltak fenntartásaim, melyek hiányos- vagy téves ismeretekből fakadtak. Ezek orvosolhatók, de kérlek figyelj most az üzenetre.

A Biblia nem egy vallási szertartáskönyv, nem régi mesék és mítoszok vegyes gyűjteménye, és még csak nem is pusztán hasznos tanítások tára. A Biblia magának a világot létrehozó Istennek a személyes üzenete teremtménye az ember számára. Központi üzenete Isten megoldásának kijelentése az ember legnagyobb problémájának megoldásra Jézus Krisztus által.

Az ember legnagyobb problémája

A Bibliában Isten egyértelműen elmondja azt, hogy bár az egyes emberek problémái nagyon szerteágazók, mégis minden egy kiinduló okra vezethető vissza: a lázadásra Isten ellen, vagyis a **bűnre**. Tulajdonképpen minden ember tudja ezt magáról, csak – főleg napjainkban – tagadni igyekezik. **A fő problémánk tehát a bűn.**

Minden ember bűnben jön a világra: „*Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem*”²⁴ - olvasható a Zsoltárok könyvében. Ezzel lehet egyet érteni, vagy nem, de így van. Ráadásul ebből a állításból kiindulva sokkal érthetőbbé és megmagyarázhatóbbá válnak az egyes emberek problémái, és a társadalmi folyamatok is, mintha fordítva képzeljük ezt el.

Nem az a problémánk tehát, hogy tökéletesnek születtünk, csak elromlottunk valahol út közben, és ezt meg kell javítani, hanem **már eleve bűnös természettel jöttünk a világra.**

A bűn a Biblia szerint

A megértést a bűnnel kapcsolatban nagyban akadályozza, hogy az átlagember mást gondol a bűnről, mint ahogyan azt a Biblia teszi. A világ azt mondja, hogy azért lesz bűnös valaki, mert elkövetett valamilyen bűnt. Ellenben a Biblia szerint azért követnek el bűnöket az emberek, mert bűnösök.

- **Világ: bűn következménye: bűnös**
- **Biblia: bűnös: következménye a bűn**

Nagyon fontos ezt a különbséget megérteni, mert e nélkül ezt az egész „vétekben születtem”, „eredendő bűn” dolgot nehezen lehet értelmezni. A Bibliát alapul véve, minden ember bűnös természettel jön a világra, azonban a benne lévő indulatoknak a szocializáció hatására (ki jobban, ki kevésbé) gátat tud szabni. Ellenben a világ ugye úgy hiszi, hogy minden gyermek „ma született bárány”, és a rossz szocializáció, a környezet hatására romlik el. Ha pedig elromlott, meg kell javítani. Erre aztán számtalan tudományos és kevésbé tudományos diszciplína* jött létre, de mint látjuk, nem sok eredménnyel. A poharat ugyanis a talpáról a fejére állították. Így pedig hatástalan minden erőfeszítés a sikerre.

A bűn dologgal a legtöbb embernek persze vitája van: azt gondolja ugyanis, hogy „alapjában véve nem vagyok annyira rossz, hogy ez gondot okozhatna” illetve: „én sem vagyok rosszabb másoknál”. **A helyzet azonban az, hogy nem másoknál kell jobbnak lenni, hanem tökéletesen igaznak kellene lenni.** A mérték ugyanis nem a viszonylagos, relatív (mihez képest), hanem az

²⁴ Zsoltárok 51:7 - MBT új ford.

* tudományág, szak

abszolút jóság. Erre pedig senki sem képes. Ha az óceánt kellene átúszni, teljesen mindegy volna, hogy te is elúszol addig, mint az átlag, vagy akár ha mindenki másnál messzebb is úszol el, az óceánt senki sem tudja átúszni. Ha azt mondd, hogy már pedig te nem kérsz segítséget (mert „független” vagy) és egyedül is boldogulsz az úszással, akkor végeredmény szempontjából mindegy, hogy már a vízbe ugrásnál elmerülsz, vagy csak 50 km után; a több ezer km-re levő túlpartra semmiképpen sem juthatsz el.

Két tévutas megoldás

Igen, sejtem, lesz aki ara gondol: majd építék magamnak hajót, vagy repülő. Megoldom én ezt a dolgot egyedül. Így gondolkoznak egyrészt azok, akiknek valamilyen **vallásuk** van: „*majd mi kitaláljuk, hogyan juthatunk Isten elé. Lehet ugyan, hogy Ő nem ezt mondja, de a mi módszerünk bizony jobb*”. A bökkenő ott van, hogy Isten elsősorban azért üzent a Biblián keresztül, hogy tudassa velünk, melyik az az **egyetlen út**, amelyen hozzá lehet menni. A klasszikus Biblia vers szerint János evangéliumából: (Jézus mondja) „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam*”.²⁵

Tudom, hogy ez egy nagyon vitatott igeszakasz, de ha komolyan vesszük a Bibliát, akkor semmiféle más vallás, elképzelés, filozófia által nem lehet Istenhez jutni! Még keresztény külsőbe öltöztetett vallás által sem! Döbbenetes hír lehet, de nagyon sok keresztény egyház sem a bibliai utat hirdeti, hanem csak a saját hagyományait, melyek különféle vallásos cselekedetek követése csupán. Róluk mondta Jézus: „*Képmutatók, találóan prófétált rólatok Ézsaiás: Ez a nép csak ajkával tisztel engem, a szíve azonban távol van tőlem. De hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai.*”²⁶

Másrészt, az emberek többsége napjainkban az **individualista** utat, az „önmegvalósítást” választja a révbe érés módszeréül. Nem kell Isten, mert ha nincs Isten, nincs bűn. Ha nincs bűn, nem lesz elszámoltatás sem, tehát nincs megoldandó probléma, amellyel foglalkozni kellene. Ami gondom van, az nem bennem van, hanem a többi ember, a társadalom okozza azokat nekem. Magamnak csak annyiban kell megváltoznom, hogy befolyásolni, mi több, uralni tudjam a körülményeim, vagyis a többi embert. Valljuk be: aki javulást akar gyakorolni magán, például a személyiségfejlesztés különböző módszereivel – önképzés, agykontroll stb. -, az valójában azért teszi mindezt, hogy általa olyan készségekre, képességekre tegyen szert, oly módon befolyásolhasson másokat, hogy azok az ő igényei szerint cselekedjenek. (családtagok, üzletfelek, vevők és mások)

Igen ám, de azzal, ha a legfőbb problémát a szőnyeg alá söpörjük, attól az még fennáll! A valóság mit sem változik attól, ha mint kellemetlen gondolatot, elhessegetjük magunktól.

Természetesen lehet valaki segítőkész, barátságos, egyszóval „jó” ember pusztán azzal, hogy megtanulta kordában tartani az indulatait. Ezzel azonban nem megoldotta, pusztán *elnyomta* az alap problémát okozó bűnt. Ha olvasta valaki Jézus Hegyi beszédét²⁷, akkor világos lesz számára,

²⁵ János ev. 14.6

²⁶ Máté ev. 15:7-9

²⁷ Máté ev. 5:1 – 7:29, különösen a 5:21,22 és 5:27,28 szakasz

hogy ennek a mércének senki sem képes megfelelni.

Úgy gondolom, nem vagyok egy naiv ember. Nem hiszek el bármit fenntartások nélkül. A józan paraszti ész vizsgálatává tettem a minket körülvevő világot, és alapos vizsgálat, elemzés tárgyává a Bibliát. **Arra a meggyőződésre jutottam, hogy a személyes Isten létezése kétségtelen tény, és a Biblia megmásíthatlanul hiteles és a benne foglaltak a tökéletesen igazak, hiba nélkül.** Ismétlem: **alaposan** utánajártam. Ezt megteheted te is.

Mi következik ebből

Létezik Isten, aki a világot - benne téged és engem - teremtette. Ő elmondja, hogy mindnyájan vétkezünk²⁸. Mindenkinek el kell számolnia majd egy napon a cselekedeteivel. A bűn az igazságos Isten részéről büntetést von maga után²⁹, az ítéletet pedig az örök kárhozát. A test halála után a lélek tovább él, akik pedig a bűneikben haltak meg, azoknak a Pokol lesz osztályrészük.

Mivel önmaga cselekedetei által senki sem tudja a bűn adósságát rendezni³⁰, (hasonlóan, ahogy az óceánt sem tudja senki átúszni), ezért **Isten maga kínál megoldást a bűn problémára.**

A megoldás: „tehát nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.”³¹

Mivel a bűn fizetsége halál¹⁸, ezért valakinek meg kell halnia ezért. Vagy magának a bűnös embernek, vagy helyette valaki másnak, aki önként vállalja a helyettes áldozatot. Isten ezért elküldte a Fiát, Jézus Krisztust, aki maga bűntelen lévén adósságmentes volt, hogy szenvedése és kereszthalála által nekünk életünk lehessen.

Hiszen még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.³²

Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban³³

Isten tehát ezt az alapvető problémánkat, amelyet mi okoztunk saját magunknak, („Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.”³⁴) úgy oldotta meg, hogy a saját Fiát, lényének egy részét emberré tette, hogy meghallhasson értünk, hogy nekünk örök életünk lehessen.

Istentől a megoldást, tehát a megváltást ingyen kegyelmi ajándékként kapjuk, feltéve, ha kérjük és elfogadjuk. Csak az kap, aki kér, de aki kér, az kap.³⁵

Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözüül³⁶

Az Úr neve: Jézus Krisztus. Aki tehát az Úr segítségét kéri, az ingyen kegyelmi ajándékként elnyeri az örök életet, melyet Isten országában, a mennyben fog

28 Ahol olvashatsz erről: Zsoltár 14:1-3, Prédikátor 7:20, Ézsaiás 59:2, Római levél 3:10-12, 23

29 „a bűn zsoldja a halál” (Római levél 6.23)

30 Ahol olvashatsz erről: Efézusi levél 2:8-9, Titus 3:5

31 Róma 9:16

32 Róma 5:8

33 Róma 6:23b

34 Róma 5:12

35 Máté ev. 7:7-8, Lukács ev. 11:9-10

36 Róma 10:13

eltölteni, ahol „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek.”³⁷

Konklúzió

Írásaimmal feltett szándékom volt, hogy segítek neked a hálózatépítő üzletben való eredményes munkához. Bízom benne, hogy sikerült hozzájárulnom ehhez. Bízom továbbá abban, hogy az élet más területeihez is leltél hasznos tanácsokat.

Ezen utolsó információk nélkül azonban – mint remélem világossá vált – minden egyéb segítség hiábavaló. Lehet, hogy azt gondolod, hogy micsoda udvariatlanság egy üzleti anyagba ilyen, az egyén lelkiismereti szabadságát érintő kérdéseket keverni. Hiszem, hogy ez nem így van.

Mivel teljes bizonyossággal tudom, hogy aki nem fogadja el életében Jézus Krisztust Megváltójának a bűnei alól, az az örökkévalóságot gyötrelmek között a pokolban fogja eltölteni, ezért **nem tehetem meg, hogy ne szóljak minden lehetséges módon erről**. Megteheted, hogy elutasítod ezt az üzenetet, ez már csak rajtad múlik.

A Biblia ezt üzeni azonban:

A tudatlanság időszakait ugyan elnézte Isten, de most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg. Azért rendelt egy napot, amelyen igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött egy férfi által, akit erre kiválasztott, akiről bizonyosságot adott mindenki előtt azáltal, hogy feltámasztotta a halálból.”³⁸

Ne gondold azonban azt, hogy a Biblia üzenete csupa fenyegetés. Nem csak a Mennyben várnak ránk jutalmak, Isten gondot visel azokra, akik elfogadták Őt, már itt, a földön is. Azok az erkölcsi és egyéb életviteli szabályok, melyeket a Biblia kijelent, nem nehezek, és mind a mi érdekünket szolgálják. Soha, semmilyen emberi bölcsélet által alkotott módszerek sem közelíthetik meg azoknak a szabályoknak az eredményességét, amelyeket a Bibliában találunk.* (Feltéve, ha helyesen alkalmazzuk azokat, és csak azokat, melyek ma ránk érvényesek. Sok tévtanítás van, amely megzavarhat, de ha a Bibliához fordulunk, megállapíthatjuk, hogy mi az igaz.)

Ha az Úrban bízunk, akkor Ő megszabadít minket a világ által ránk aggatott terhektől. Isten ismeri és betölti minden fontos szükségletünket. Megszabadít az aggodástól.

„Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál? Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem takarnak, és mennyei Atyátok eltartja őket. Nem vagytok-e ti sokkal értékesebbek náluk? Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy arasznyival is? Mit aggódtok a ruházatért is? Figyeljétek meg a mezei liliomokat, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak, de mondom nektek, hogy

³⁷ 1 Korinthus 2:9

³⁸ Apostolok Cselekedetei 17:30-31

* Ennek oka azt hiszem egyértelmű: az alkotója adja mindenhez a legjobb használati utasítást

Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is. Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti az Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűek?”
*„Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? - vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? Mindezt a pogányok kérdezzetik; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. **De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.** Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.”³⁹*

A fentiek igazságáról magam teszek bizonyosságot. Isten nekem és a családom minden fontos szükségéről mindig idejében gondoskodott. Mivel Isten gyermekei vagyunk, ezért Ő nevel minket. Felkészít, hiszen egykor együtt fogunk uralkodni vele. Olykor pedig fegyelmez, ahogyan minden jó és szerető apának ez kötelessége is.

Mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad.⁴⁰

Abban bízom, hogy legalább elindítottam a gondolkodásodat abba az irányba, hogy utánajársz ennek a dolognak. Szerettem volna, ha megérted, hogy a pénz, siker, anyagi jólét nem bűnös dolgok önmagukban, de aki csak ezekben bíz, csak ezek után fut, az végül fel fogja majd ismerni, hogy zsákutcába került. Azt szerettem volna, ha ez nem lenne már túl későn. A keresztyéni szeretet erről szól: elmondani az igazságot. A világ szerinti tolerancia, a „másság tisztelete” tulajdonképpen nem szeretet. Olyan, mint hagyni valakit a szakadék felé száguldani, és nem szólni neki, addig, amíg még nem késő.

Ha szeretnél további információkhoz jutni arról, hogyan rendezheted a kapcsolatodat Istennel (ugyanis ez az első lépés, utána tudsz segíteni másokon is), akkor javaslom, hogy látogasd meg a témában indított www.vanmaselet.hu weboldalamat. Ha keresztyénnek vallod magad, de mégsem vagy biztos benne, hogy újonnan születél-e már, olvasd el a www.bibliabaptista.hu/kteszt.html weboldalon található ismertetőt.

Természetesen megkereshetsz személyesen is emailban vagy telefonon. Ha Pécsen vagy közelében laksz, személyesen is találkozhatunk.

Szeretettel:

email: hofi@vanmaselet.hu

Telefon: +36 70/ 941-1167

www.mlmstarprogram.hu

www.vanmaselet.hu

www.bibliabaptista.hu

---

³⁹ Máté ev. 6:25-34

⁴⁰ Zsidók 12:6